

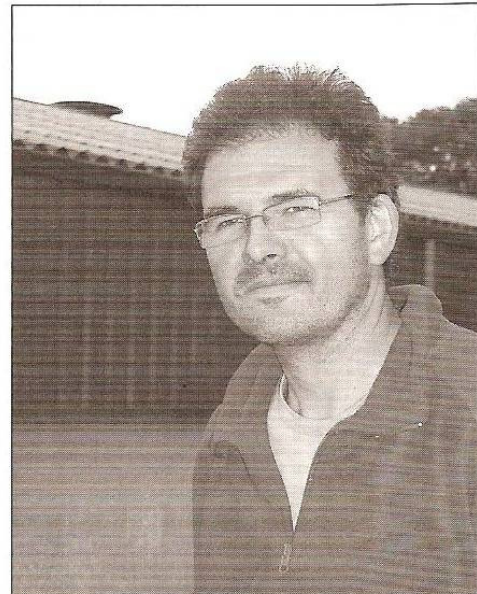
Open deur bedrijf Patrick Nijst, Lanaken

“Met nieuwe opfokstal risico's in leghennenhouderij spreiden”

“Ik heb als kind bij manier van spreken leren fietsen tussen de kippen,” zegt Patrick Nijst met een brede glimlach. “Enfin, het beeld illustreert perfect dat ik tussen de kippen ben opgegroeid en bijna voorbestemd was om ooit het bedrijf van mijn vader verder te zetten.”

En dat hebben Patrick Nijst (37) en zijn echtgenote gedaan, al moet gezegd worden dat ze toch een heel apart parcours aflegden. Aanvankelijk bood het bedrijf te weinig toekomstkansen voor een vader-zoon combinatie. Patrick koos voor een job in de Genkse staalindustrie. Na uitbreiding stapte hij, toen nog samen met zijn zus, in het bedrijf. Maar de voorbije jaren speelde Patrick een tijd met het idee om de pluimveehouderij te verlaten en om iets in de bouwsector – klinkers – te gaan doen. Maar uiteindelijk koos hij voor de sector die hij het best kende: de pluimveehouderij.

Op 9 mei konden vele belangstellenden kennis maken met het bedrijf Nijst. Tijdens de open dag werd het nieuwe project voorgesteld: een alternatieve Rearmax opfokstal van Jansen voor 33000 dieren. Een Belgische primeur. Die opfok gaan Patrick en zijn echtgenote combineren met de exploitatie van 64000 kippen. Die zijn vandaag nog gehuisvest in klassieke batterijen maar in de nabije toekomst worden de stallen uitgerust met een volièresysteem.

Patrick Nijst.

Sterke groei tot 1991

Begin zestig legde Patricks vader, die nog regelmatig een handje toesteeekt op het bedrijf, de basis van het huidige legpluimveebedrijf. In 1960 waren er 600 kippen die over legnesten beschikten die tegen de muur stonden opgesteld. Het verzamelen van de eieren gebeurde handmatig. Uitmesten geschiedde nog met de kruiwagens. Na de start kwamen er nog nieuwe stallen bij en de eerste batterijen werden geïnstalleerd. In '86 werd geïnvesteerd in een stal met 4 etages, inrichting Roxell, voor 33000 kippen. In '89 werden de bestaande hokken aangepast. Met de bouw van een nieuw hok in '91 steeg de capaciteit van het bedrijf tot 80000 kippen.

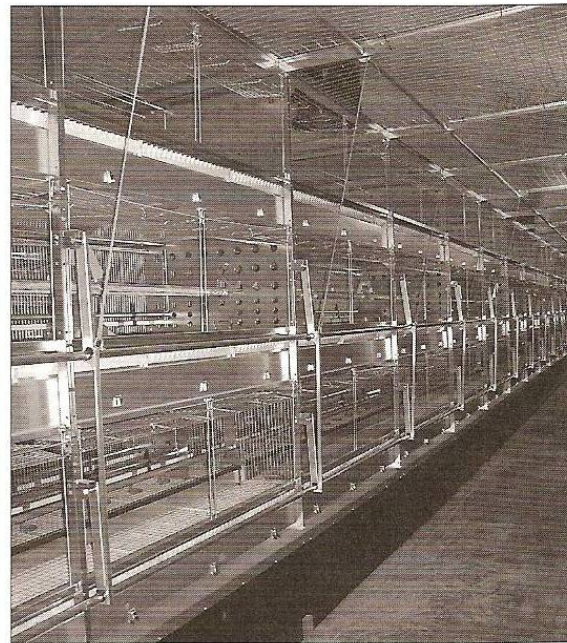
“Tussen 1989 en 1991,” vertelt Patrick, “ben ik in de Genkse metaalindustrie gaan werken. Het bedrijf was toen nog te klein om werk te geven aan mezelf en mijn zuster. Maar met die uitbreiding in '91 werd dat wel mogelijk. Administratief hebben we toen gekozen voor een landbouwvennootschap waarin mijn ouders, ik en mijn zus zaten. Die vennootschap bestaat nog altijd maar mijn ouders en mijn zus zitten er vandaag niet meer in.”

Pluimveehouderij is bij Nijst nog een familiale aangelegenheid.

De bestaande stallen.

Het rearmax-systeem: een primeur voor ons land.

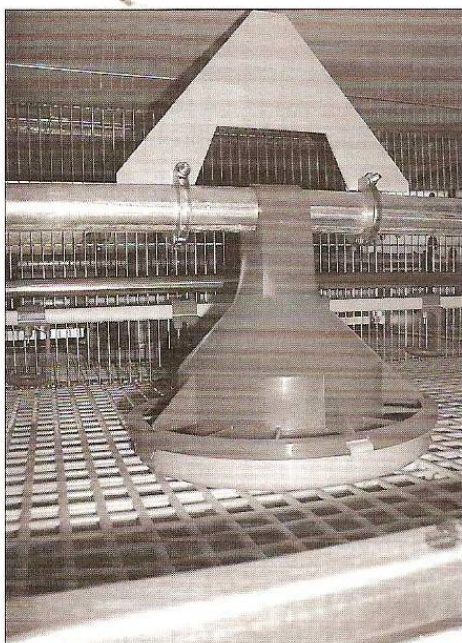
Na 1991, jullie hadden toen toch al een respectabel aantal leghennen, bleef de structuur jarenlang ongewijzigd.

“We hebben inderdaad jarenlang het bedrijf op hetzelfde peil gehouden. Op het eind van de jaren '90 en begin 2000 hebben we natuurlijk in de sector moeilijke tijden meegemaakt met de dioxine en de AI. Vlak voor die onzekere periode had ik me geëngageerd om het bedrijf verder te zetten. Ik heb me toen serieuze vragen over de toekomst gesteld.

In de pluimveehouderij blijven of iets anders beginnen. Ik heb uiteindelijk voor de pluimveehouderij gekozen.”

Drie jaar wachten op vergunning

In de sector blijven betekende voor Patrick ook dat er moest geïnvesteerd

worden in de toekomst. De bedrijfsomgeving bood voldoende ruimte voor uitbreiding. Omdat door de nieuwe normen de bezetting van legkippen van 80000 naar 64000 zou terugvallen opteerde Patrick voor een bijkomende tak; alternatieve opfok. Drie jaar geleden lagen de plannen op tafel maar het werd een lange administratieve lijdensweg vooraleer er groen licht kon gegeven worden.

“We hadden een geschikt perceel waarop kerstdennen stonden. Als we die kerstdennen rooiden moest er op die plaats een loofbos in de plaats komen. De inplanting moest dus elders gebeuren; in het verlengde van het huidige bedrijf. Maar het wilde maar niet lukken met de vergunning. Het dossier werd nochtans, met de hulp van DLV, administratief zeer professioneel ingeleid maar we geraakten geen stap verder. Ik ben dan de bevoegde gedeputeerde gaan opzoeken, heb mijn toestand duidelijk geschetst met als conclusie dat ik als pluimveehouder, zonder de noodzakelijke vergunning, in feite verplicht werd om te stoppen. Er was veel begrip en ik kreeg het advies in beroep te gaan. Vanaf toen kwam er schot in de zaak. Er werd me wel gevraagd om voor een aangepast groenscherm en een muurtje te zorgen. Na drie jaar procederen kon uiteindelijk met de werkzaamheden in december vorig jaar gestart worden. Vier maanden later was de stal klaar.”

Spreading van risico

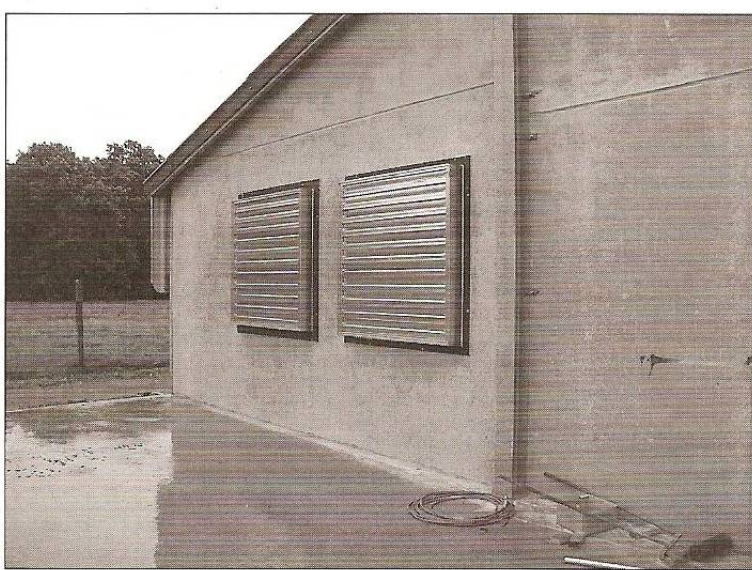
Eind vorig jaar startten dus de werkzaamheden aan de nieuwe opfokstal. Maar op dat moment dreigde er een kink in de kabel te komen.

“Wat inrichting van de stal betreft,” vertelt Patrick, “had ik mijn keuze al gemaakt. Het zou een concept van Meller worden. Maar tijdens de start van de werkzaamheden vernam ik dat Meller Nederland met zijn activiteiten zou stoppen en de constructeur enkel vanuit Duitsland zou opereren. Na het een en ander afgewogen te hebben vond ik het een beetje riskant om in zee te gaan met een bedrijf dat zijn activiteiten hier in de Benelux ging afbouwen. Na overleg met stalinrichter Daniel Droeshaut hebben we na een paar bezoeken in Nederland beslist om voor het gloednieuwe systeem van Jansen te kiezen. De werken liepen daardoor wel enige vertraging op maar de timing werd niet echt overhoop gehaald. Door de soepele opstelling van de constructeur kon de vertraging beperkt blijven tot enkele weken.”

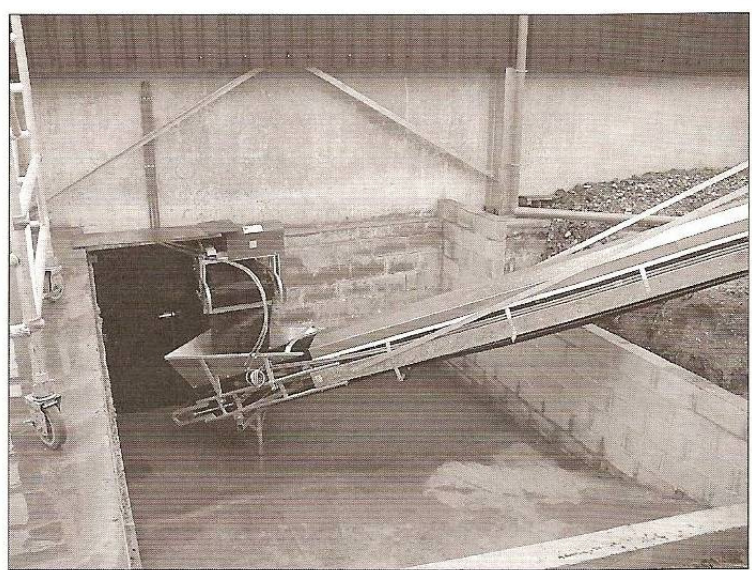
– Met te kiezen voor de opfok slaat het bedrijf nieuwe wegen in.

“Door het reduceren van het aantal legkippen van 80000 naar 64000 – het gevolg van 4 hennen per kooi – moesten we ofwel uitbreiden of kiezen voor een andere tak van de pluimveehouderij. We kozen voor opfok. Op die manier spreiden we het risico en sparen we uiteraard op de kosten. Vandaag gebeurt die opfok voor derden. Zelf zitten we me onze kippen nog op het klassieke batterijsysteem maar op termijn zullen die oude stallen aangepast worden voor het voliëresysteem.

De nieuwe opfokstal is de eerste Rearmax die in België wordt geplaatst. De stal bestaat uit drie etages. Het grondoppervlak haalt vlot de norm van 1/3 waardoor we in deze stal, van 65 x 17 meter, 33000 dieren kunnen houden.

Achterzicht van de nieuwe stal.

Mestafvoer.

Het voordeel van dit systeem is dat de kuikens tijdens de startfase gebruik kunnen maken van een kleine voederpan. Pas in een latere fase schakelen ze over op de voederketting.

De opfok start op de middelste etage; ongeveer de helft van de dieren kan zich al snel over een andere etage verspreiden. Na zes weken worden de dieren gekapt, en ontdekken de kippen al vliegend de zitbuizen. In de stal maken we gebruik van ledverlichting in combinatie met gewone verlichting. De lampen in de zijgangen kunnen tijdens de start verticaal opgehangen worden zodat er optimaal licht valt op de middelste etages. De stal is uitgerust met brandwerende isolatie. Als je de stal bekijkt zul je niet overdonderd worden maar we hebben wel gekozen voor een degelijke maar toch sobere constructie waarbij zoveel mogelijk gedacht werd aan efficiency en kostenbesparing. Wat de afzet van de kippen betreft hebben we, in afwachting dat we zelf in onze eigen opfok kunnen voorzien, een contract met een afnemer. Op vrijdag 11 mei worden de eerste die-

ren verwacht. Omdat we met onze planning achterlopen zijn het geen eendagskuikens maar dieren die al bijna zes weken oud zijn."

Zonne-energie

Door de bedrijfsuitbreiding steeg bij Patrick Nijst ook de energiebehoefte. Omdat de plaatselijke cabine dat niet aankon moest de bedrijfsleider tussenkomen in de kosten.

"Die zouden ongeveer 45000 euro bedragen," zegt Patrick. "Dat vond ik een hoog bedrag dat ik misschien beter kon investeren in alternatieve oplossingen. Ik was al een tijdje bezig om de mogelijkheden van zonne-energie te bekijken. De recente subsidieregeling heeft me uiteindelijk overtuigd om in zonne-energie te investeren. Een van de bestaande stallen wordt bedekt met 550 vierkante meter panelen. Goed voor een piek van 70 kilowatt.

Het hoogste energieverbruik valt voor ons bedrijf in de zomer. Met die investering in zonne-energie zullen we onze

behoefte kunnen dekken. Leveren aan het net is mogelijk maar is, gelet op onze energiebehoefte, niet echt realistisch. Gebeurt het dat we op bepaalde momenten te weinig energie hebben dan wordt een noodgroep ingeschakeld."

Investeren in zonne-energie is volgens Patrick Nijst vandaag alleen maar interessant indien er van de subsidies gebruik kan gemaakt worden.

"Voor mij is er in het heel systeem maar een grote onbekende; dat is de levensduur van de zonnepanelen. Die wordt op 25 jaar geschat maar omdat het hier toch gaat om een techniek die in onze streken nauwelijks bekend is heb ik daar toch mijn vragen bij."

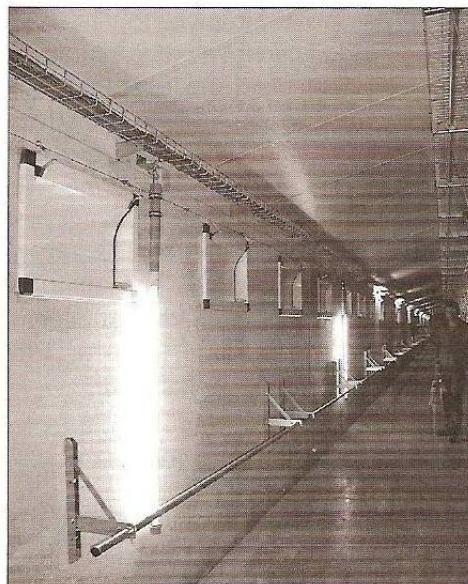
De toekomst

Wie investeert in de pluimveehouderij gelooft in de toekomst. Patrick en zijn echtgenote Liliane knikken bevestigend.

"Ik zie inderdaad toekomst in de sector. Mijn zoon is er vijftien en heeft ook interesse in de pluimveehouderij. Hij is vooral geboeid door de markt afzet van eieren. Ik doe eenmaal per week in het Genkse een markt waar ik "hoeve-eieren" aanbied. Vooral allochtone Limburgers kopen veel eieren. Je staat er als pluimveehouder van te kijken hoeveel eieren sommige families verbruiken. De markt is economisch interessant maar het wordt momenteel een beetje zwaar om te combineren. Van de andere kant wil ik die marktplaats, in het vooruitzicht dat mijn zoon het misschien verder zal zetten, nog wel een paar jaar warm houden. Stoppen met iets is gemakkelijk maar terug een plaatsje op de markt overerven is niet zo eenvoudig. En het verleden heeft bewezen dat die afzet toch perspectieven biedt."

Momenteel wordt geïnvesteerd in zonne-energie.

Zijgangen met ventilatiekleppen.